

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 513

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 8 iulie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 524 din 13 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947	2-4	Decizia nr. 661 din 10 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 6 și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	9-10
Decizia nr. 658 din 10 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	4-6	Decizia nr. 662 din 10 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) și art. 21 din Legea nr. 108/1999 privind înființarea și organizarea Inspecției Muncii	11-13
Decizia nr. 659 din 10 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	6-7	Decizia nr. 663 din 10 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	13-14
Decizia nr. 660 din 10 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. e) și art. 57 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	8-9	Decizia nr. 676 din 12 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 524

din 13 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947

Ioan Vida	—	președinte
Nicolae Cochinescu	—	judecător
Aspazia Cojocaru	—	judecător
Acsinte Gaspar	—	judecător
Ion Predescu	—	judecător
Tudorel Toader	—	judecător
Augustin Zegrean	—	judecător
Simona Ricu	—	procuror
Maria Bratu	—	magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, excepție ridicată de Rodica Gabriela Grumeza și Mihai I. Grumeza în Dosarul nr. 39.686/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă personal Rodica Gabriela Grumeza, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Partea prezentă solicită admiterea excepției, arătând că art. 8 al legii criticate este neconstituțional, întrucât nu prevede ce se întâmplă în cazul în care, peste termenul de cel mult 6 luni de la înregistrarea cererilor, Comisia județeană pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 nu a emis nicio hotărâre. Depune concluzii scrise, însoțite de patru anexe.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele :

Prin Încheierea din 21 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 39.686/3/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris**

la 10 februarie 1947, excepție ridicată de Rodica Gabriela Grumeza și Mihai I. Grumeza.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile Legii nr. 290/2003, în integralitatea ei, contravin art. 73 alin. (3) lit. m) coroborat cu art. 44 și 76 din Constituție, cu motivarea că, potrivit acestei legi, s-a recunoscut unei categorii de cetățeni ce îndeplinesc condițiile legale un drept la despăgubiri sau compensații pentru bunurile imobile avute în proprietate în aceste teritorii și de care au fost deposedați. Astfel, dreptul creat persoanelor avute în vedere de lege este expresia dreptului garantat de art. 44 din Legea fundamentală, care nu poate face decât obiectul unei legi organice. Or, susține autorul excepției, din cuprinsul acestei legi rezultă că parlamentul a adoptat-o ca o lege ordinară, și nu ca o lege organică.

Separat de criticile de neconstituționalitate vizând legea în integralitatea ei, autorii excepției critică art. 8 al legii, susținând că acest text contravine art. 21 și 52 din Constituție, întrucât „redactarea imprecisă a acestuia îi pune pe judecători în situația să adauge la lege, prin stabilirea cazurilor, condițiilor și părților față de care este admisibilă formularea cererilor în justiție pentru apărarea creanțelor izvorând din Legea nr. 290/2003”. În opinia autorilor excepției, această redactare imprecisă a textului rezultă din faptul „că nu precizează ce se întâmplă în cazul în care, peste termenul de cel mult 6 luni de la înregistrarea cererilor, Comisia județeană nu a emis nicio hotărâre”.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, în ce privește critica privind încălcarea art. 21 și 52 din Constituție, arată că dispozițiile de lege criticate nu îngrădesc exercițiul dreptului privind accesul liber la justiție și nici dreptul părților la un proces echitabil, deoarece, potrivit art. 8 alin. (5) din Legea nr. 290/2003, hotărârile Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților sunt supuse controlului judecătoresc. Se mai arată că dispozițiile legale criticate nu contravin nici art. 44 coroborat cu art. 73 alin. (1) și (3) lit. m) și art. 76 din Legea fundamentală, legiuitorul fiind competent potrivit normelor constituționale să stabilească

cadru juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Examinând actele din dosarul instanței de judecată, Curtea reține că excepția a fost ridicată într-un recurs formulat în cadrul unui litigiu de contencios administrativ având ca obiect obligarea Comisiei municipiului București de aplicare a Legii nr. 290/2003 de a soluționa cererea de acordare a despăgubirilor sau compensațiilor prevăzute de această lege. Astfel că, deși Curtea a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 290/2003 în integralitatea ei, în realitate textul de lege care are legătură cu cauza aflată pe rolul instanței de judecată este cel al art. 8 din această lege.

Așadar, Curtea va exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. 8 din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 14 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

„Art. 8. — (1) În vederea soluționării cererilor depuse de persoanele îndreptățite, comisiile județene, respectiv a municipiului București, constituite în temeiul art. 6 din Legea nr. 9/1998, republicată, se vor completa pentru aceste cazuri, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, cu câte un reprezentant și al celorlalte ministere cu atribuții în aplicarea prezentei legi. Reprezentantul Secției Cadrilater a Asociației Române a Victimelor Represiunilor Staliniste (ARVIS) nu participă la soluționarea cererilor depuse de persoanele îndreptățite, potrivit prezentei legi.

(2) Comisiile județene, respectiv a municipiului București, pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 primesc, verifică și rezolvă cererile de atribuire în natură ori pentru acordare de despăgubiri sau compensații, după caz. Hotărârile privind recunoașterea drepturilor, acordarea despăgubirilor sau/și a compensațiilor se dau în termen de cel mult 6 luni de la înregistrarea cererilor. Hotărârile se adoptă cu majoritatea voturilor membrilor comisiei și se comunică Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților — Serviciul pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, precum și solicitantului.

(2¹) Comisiile județene, respectiv a municipiului București, pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 au obligația de a convoca petenții sau alte persoane, în vederea lămuririi unor situații în care există neclarități privind calitatea succesorală a petentului, dovada refugiului sau a proprietății asupra bunurilor pentru care se cer despăgubiri ori compensații.

(2²) Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților — Serviciul pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 poate solicita acte și relații privind aspectele înfățișate în contestații atât petenților, cât și oricărei instituții publice.

(3) În termen de 15 zile de la comunicare, solicitantul nemulțumit de hotărârea comisiei județene, respectiv a municipiului București, pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 poate face contestație la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților — Serviciul pentru aplicarea Legii nr. 290/2003.

(4) În termen de cel mult 60 de zile, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților — Serviciul pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 va analiza contestațiile și le va aproba sau le va respinge prin decizie motivată a vicepreședintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților care coordonează activitatea Serviciului pentru aplicarea Legii nr. 290/2003. Hotărârea se comunică comisiilor județene, respectiv a municipiului București, pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 și solicitanților.

(5) Hotărârile Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților — Serviciul pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 sunt supuse controlului judecătoresc, putând fi atacate în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare.

(6) Hotărârile pronunțate de tribunal sunt supuse căilor de atac prevăzute de lege.

(7) În vederea soluționării cererilor, comisiile prevăzute la art. 5 pot solicita din oficiu, cu respectarea legii, acte și informații oricărui instituții publice din țară sau din străinătate.”

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate sunt cele ale art. 21 referitor la liberul acces la justiție și art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, criticile formulate privesc redactarea prevederilor de lege criticate. Astfel, se apreciază de către autorii excepției că legiuitorul nu a prevăzut ce se întâmplă în cazul în care comisiile județene și ale municipiului București pentru aplicarea Legii nr. 290/2003 depășesc termenul de 6 luni de la data înregistrării cererii pentru acordarea de despăgubiri sau compensații.

Așadar, pretinsa neconstituționalitate a textului de lege criticat este determinată exclusiv de o lacună legislativă. Or, în temeiul art. 61 din Constituție, „Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării”, astfel încât modificarea sau completarea normelor juridice constituie atribuții exclusive ale acestuia.

Ca atare, în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia aceasta „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”, excepția de neconstituționalitate vizând prevederile art. 8 din Legea nr. 290/2003, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE :

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.8 din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietatea acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, excepție ridicată de Rodica Gabriela Grumeza și Mihai I. Grumeza în Dosarul nr. 39.686/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 658

din 10 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bicapa” — S.A. în Dosarul nr. 186/1.371/2007 al Tribunalului comercial Mureș — Falimente.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că prevederile legale criticate referitoare la termenul de 10 zile în care debitorul trebuie să conteste starea sa de insolvență nu sunt discriminatorii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 186/1.371/2007, **Tribunalul comercial Mureș — Falimente a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006**, excepție ridicată de Societatea Comercială

„Bicapa” — S.A. Târgu Jiu în cauza ce are ca obiect judecarea cererii de deschidere a procedurii de insolvență.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 este neconstituțional în raport cu dispozițiile art. 16, 21, 24 și 53 din Constituție, precum și cu cele ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 14 din Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice. Se arată că dreptul la un proces echitabil implică faptul că orice parte trebuie să aibă posibilitatea rezonabilă de a-și prezenta punctul de vedere în fața tribunalului în condiții care să nu o dezavantajeze față de celelalte părți. Or, prevederea din textul de lege criticat referitoare la termenul de 10 zile în care debitorul trebuie să conteste starea sa de insolvență aduce atingere dreptului de a-și formula într-un termen rezonabil apărarea. Sunt încălcate astfel și celelalte texte constituționale invocate în susținerea excepției.

Tribunalului comercial Mureș — Falimente apreciază că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, atâta timp cât nu precizează că doar introducerea unei contestații cu recredință ridică dreptul debitorului de a mai solicita reorganizarea judiciară.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale deoarece se aplică în mod egal tuturor

debitorilor aflați în stare de insolvență. De asemenea, părțile se pot adresa justiției și pot beneficia de un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006. Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 33: „[...] (2) În termen de 10 zile de la primirea copieii, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență. Dacă debitorul contestă starea de insolvență, iar contestația sa este ulterior respinsă, el nu va mai avea dreptul să solicite reorganizarea judiciară; [...]”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele texte din Constituție: art. 16 referitor la egalitatea în fața legii, art. 21 privind accesul la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Sunt invocate, totodată, în susținerea excepției, art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice referitor la egalitatea în fața tribunalelor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție prevăd judecarea proceselor în mod echitabil și soluționarea lor într-un termen rezonabil, principiu consfințit și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Procesul echitabil constituie o garanție a principiului egalității, iar termenul rezonabil o garanție a faptului că justiția asigură realizarea drepturilor și libertăților cetățenilor, cu eliminarea tergiversărilor și a mijloacelor șicanatorii. Acesta este și sensul art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care prevede dreptul oricărei persoane de a fi judecată, în litigiul în care se află, în mod echitabil. Faptul că legiuitorul a prevăzut, prin art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, termenul de 10 zile în care debitorul trebuie să conteste starea sa de insolvență, este justificată de necesitatea asigurării celerității în desfășurarea procedurii insolvenței, principiu care stă la baza raporturilor de drept comercial, corespunzător exigențelor prevăzute de art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 paragraful 1 din Convenție. Totodată, interzicerea dreptului debitorului căruia i s-a respins contestația stării de insolvență de a mai solicita reorganizarea

judiciară, nu echivalează cu discriminarea acestuia, mai ales că un plan de reorganizare va putea fi propus în condițiile art. 33 alin. (4) din Legea nr. 85/2006.

În ceea ce privește dreptul la apărare al debitorului, Curtea reține că acesta poate fi exercitat fără nicio restricție pe tot parcursul desfășurării litigiului.

Referitor la invocarea dispozițiilor art. 16 din Constituție în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Debitorul împotriva căruia se aplică procedura insolvenței se află, astfel cum s-a mai arătat, într-o situație specială, diferită față de cei chemați în judecată în baza procedurii comune, fiind justificat termenul de 10 zile stabilit de textul de lege criticat. Totodată, nu poate fi vorba de o egalitate între debitor și creditor, cum susține autorul excepției, deoarece art. 16 din Constituție se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor, iar nu la egalitatea părților aflate în litigiu. Or, în cauză, debitorii și creditorii se află în situații procesuale diferite, ceea ce necesită reglementări diferite.

Asupra constituționalității dispozițiilor criticate Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin mai multe decizii, de exemplu, prin Decizia nr. 1.138/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 16 ianuarie 2008.

Cu acel prilej Curtea a reținut că, „potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul se bucură de atributul exclusiv de a stabili normele privind procedura de judecată, putând institui prevederi speciale în vederea reglementării unor situații deosebite. O situație deosebită o reprezintă și starea de insolvență cauzată de culpa debitorului constând în neplata unei creanțe certe, lichide și exigibile, având un anumit quantum, într-un termen de 30 de zile și care, sub imperiul celerității specifice soluționării raporturilor comerciale, a impus adoptarea unei proceduri speciale ce are drept scop protejarea patrimoniului debitorului și reîntregirea acestuia, în cazurile în care a fost diminuat prin acte juridice frauduloase, urmărind în același timp valorificarea cu eficiență sporită a activelor debitorului, în vederea satisfacerii într-o măsură cât mai mare a creanțelor creditorilor”.

Curtea a mai reținut că „garanția libertății economice trebuie să aibă loc, în mod egal, pentru toți cei care desfășoară o activitate economică. Astfel, garantarea drepturilor comercianților debitori nu poate aduce prejudicii drepturilor creditorilor. Prin urmare, limitarea exercițiului unor drepturi ale debitorilor care nu și-au exercitat voluntar obligațiile de plată apare ca justificată cu prilejul desfășurării procedurii insolvenței ce urmărește tocmai acoperirea pasivului acestora prin satisfacerea creanțelor creditorilor. Restrângerea anumitor drepturi ale debitorului nu duce însă la dispariția totală a acelor drepturi. Astfel, debitorul are posibilitatea de a opta între acceptarea soluției cu privire la deschiderea procedurii insolvenței și propunerea unui plan de reorganizare sau contestarea soluției de deschidere a procedurii insolvenței, contestare care însă nu trebuie să tindă spre o simplă tergiversare a cauzei”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia anterioară își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bicapa” — S.A. în Dosarul nr.186/1.371/2007 al Tribunalului comercial Mureș — Falimente.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 659

din 10 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ant & Lau Const” — S.R.L. în Dosarul nr. 7.862/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că prevederile legale criticate nu sunt discriminatorii, legiuitorul fiind în drept să prevadă reglementări speciale pentru situații diferite de cele reglementate de Codul de procedură civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.862/118/2007, **Tribunalul Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 31 din Legea nr. 85/2006**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ant & Lau Const” — S.R.L. în cauza ce are ca obiect deschiderea procedurii insolvenței față de autorul excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 6 și 31 din Legea nr. 85/2006 este neconstituțional în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (1), art. 45 și 135 din Constituție.

Se arată că prevederile legale criticate stabilesc o inegalitate între creditorii care folosesc procedura reglementată de Legea nr. 85/2006 și ceilalți creditori care beneficiază de procedura dreptului comun. Astfel, în timp ce art. 720¹ din Codul de procedură civilă impune o fază prealabilă, Legea nr. 85/2006 nu prevede o astfel de cerință. Sunt încălcate astfel și normele constituționale referitoare la libertatea comerțului și asigurarea protecției concurenței loiale.

Tribunalul Constanța — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că procedura prevăzută de lege a fost instituită tocmai ca un mijloc de constrângere a debitorului care nu și-a executat obligațiile de plată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 și 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul conținut:

— Art. 6 din Legea nr. 85/2006: „*Toate procedurile prevăzute de prezenta lege, cu excepția recursului prevăzut la art. 8, sunt de competența tribunalului în a cărui rază teritorială își are sediul debitorul, astfel cum figurează acesta în registrul comerțului, respectiv în registrul societăților agricole sau în registrul asociațiilor și fundațiilor, și sunt exercitate de un judecător-sindic.*”;

— Art. 31: „(1) *Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă, în care va preciza:*

- a) *cuantumul și temeiul creanței;*
- b) *existența unei garanții reale, constituite de către debitor sau instituite potrivit legii;*
- c) *existența unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;*
- d) *declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.*

(2) *Creditorul va anexa documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de garanții.*

(3) *Dacă între momentul înregistrării cererii de către un creditor și cel al judecării acestei cereri sunt formulate cereri de către alți creditori împotriva aceluiași debitor, tribunalul va verifica, din oficiu, la data înregistrării, existența dosarului pe rol, va dispune conexarea acestora și va stabili îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) referitoare la cuantumul minim al creanțelor, în raport cu valoarea însumată a creanțelor tuturor creditorilor care au formulat cereri și cu respectarea valorii-prag prevăzute de prezenta lege.*

(4) *Dacă există o cerere de deschidere a procedurii insolvenței formulată de către debitor și una sau mai multe cereri formulate de creditori, nesoluționate încă, toate cererile de deschidere a procedurii se conexează la cererea formulată de debitor.*

(5) *Dacă s-a deschis o procedură într-un dosar, celelalte eventuale dosare aflate pe rol, cu același obiect, vor fi conexeate la același dosar.”*

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele texte din Constituție: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii, art. 45 privind libertatea economică și art. 135 referitor la economie.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art.1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 31 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ant & Lau Const” — S.R.L. în Dosarul nr. 7.862/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

Asupra constituționalității dispozițiilor criticate, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin mai multe decizii. Astfel, prin Decizia nr. 378 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 21 mai 2007, a reținut că judecătorul-sindic nu reprezintă o instanță extraordinară, ci un complet specializat în cadrul tribunalului.

Referindu-se la condițiile în care orice creditor poate introduce cerere pentru deschiderea procedurii de insolvență, Curtea a arătat că acestea sunt stabilite cu rigurozitate de lege și că introducerea cererii nu duce în mod automat la deschiderea procedurii de insolvență. Astfel, cererile introductive care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege nu vor putea produce efecte juridice și vor fi respinse de judecătorul-sindic.

De asemenea, Curtea a reținut că toate textele de lege criticate constituie norme de procedură a căror stabilire, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. În virtutea acestor prerogative constituționale, legiuitorul, în considerarea unor situații deosebite, poate să stabilească și reguli de procedură speciale, derogatorii de la regulile dreptului comun. În legătură cu aceasta, Curtea a arătat că procedura insolvenței este o procedură specială, caracterizată de celeritate și care are drept scop protejarea patrimoniului debitorului și reîntregirea acestuia, în cazurile în care a fost diminuat prin acte juridice frauduloase, urmărind în același timp valorificarea cu eficiență sporită a activelor debitorului, în vederea satisfacerii într-o măsură cât mai mare a creanțelor creditorilor. Curtea a mai arătat că debitorul poate face opoziție la cererea de deschidere a procedurii insolvenței și poate combate prin toate mijloacele legale de probă susținerile creditorilor pentru a dovedi faptul că în realitate nu se află în stare de insolvență ori că nu sunt reale creanțele pretinse, astfel că atât debitorul, cât și creditorii se bucură de toate garanțiile procesuale care asigură desfășurarea unui proces echitabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În consecință, Curtea constată că procedura prevăzută de prezenta lege este o procedură specială, derogatorie de la cea reglementată de dreptul comun referitoare la litigiile în materie comercială, care se aplică fără nicio discriminare debitorilor aflați în stare de insolvență, fără ca prin aceasta să fie îngădit accesul persoanei la o activitate economică.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 660

din 10 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. e) și art. 57 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. e) și ale art. 57 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mobila Uși” — S.A. Bacău în Dosarul nr. 4.980/110/2007 al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 809D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Societatea Comercială „Mobila Elbac” — S.A. Bacău în Dosarul nr. 1.688/110/2007 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor ridicate.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 809D/2008 la Dosarul nr. 808D/2008, care este primul înregistrat.

Având cuvântul pe fond, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că prevederile legale criticate nu încalcă niciunul dintre textele constituționale invocate în susținerea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 13 februarie 2008, pronunțate în dosarele nr. 4.980/110/2007 și nr. 1.688/110/2007, **Tribunalul Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mobila Uși” — S.A. Bacău și Societatea Comercială „Mobila Elbac” — S.A. în cauze ce au ca obiect judecarea litigiului de muncă privind plata unor drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că art. 56 lit. e) și art. 57 alin. (3) din Codul muncii sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (2) și ale art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece prevederile referitoare la constatarea nulității absolute a contractului individual de muncă creează un tratament discriminatoriu angajatorului, chiar dacă acel contract a fost încheiat prin săvârșirea de către angajat a unei fapte penale. Ca

urmare a acestui mod de reglementare, una dintre părți este mai presus de lege, întrucât nu îi sunt aplicabile prevederile dreptului comun referitoare la nulitatea absolută.

Tribunalul Bacău — Secția civilă apreciază că excepția este neîntemeiată. Se arată că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate, întrucât vizează încetarea contractului individual de muncă ca urmare a constatării nulității absolute a contractului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că prevederile legale supuse controlului de constituționalitate nu interzic părților interesate de a se adresa instanțelor de judecată și de a beneficia de toate garanțiile care condiționează procesul echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 56 lit. e) și ale art. 57 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 56: „*Contractul individual de muncă încetează de drept: [...] e) ca urmare a constatării nulității absolute a contractului individual de muncă, de la data la care nulitatea a fost constatată prin acordul părților sau prin hotărâre judecătorească definitivă;*”;

— Art. 57: „(3) *Nulitatea contractului individual de muncă poate fi acoperită prin îndeplinirea ulterioară a condițiilor impuse de lege.*”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele texte din Constituție: art. 16 alin. (2) referitor la egalitatea în fața legii și art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 56 lit. e) și ale art. 57 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 referitoare la încetarea contractului individual de

muncă ca urmare a constatării nulității absolute a acestuia, de la data la care nulitatea a fost constatată, precum și la modalitatea de acoperire a nulității, sunt conforme prevederilor art. 16 alin. (2) din Constituție, deoarece se aplică, în mod egal, ambelor părți ale contractului individual de muncă. Prevederea că încetarea de drept a contractului se produce de la data la care nulitatea a fost constatată corespunde dispozițiilor art. 57 alin. (2) din Codul muncii, potrivit cărora constatarea nulității contractului individual de muncă produce efecte pentru viitor. De asemenea, alin. (5) al aceluiași articol prevede că persoana care a prestat muncă în temeiul unui contract individual de muncă nul are dreptul la remunerare, corespunzător modului de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu. Faptul că una dintre părțile

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. e) și art. 57 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mobila Uși” — S.A. Bacău și Societatea Comercială „Mobila Elbac” — S.A. în dosarele nr. 4.980/110/2007 și nr. 1.688/110/2007 ale Tribunalului Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 661

din 10 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 6 și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 6 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mirfo Industries” — S.A. Târgu Jiu în Dosarul nr. 12.701/54/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că la dosarul cauzei s-a depus o cerere de către autorul excepției, prin care acesta solicită amânarea judecării cauzei pentru

contractului individual de muncă, angajator sau angajat, beneficiază de prevederile dreptului comun, astfel cum susține autorul excepției, este o problemă de interpretare și aplicare a legii, iar situația juridică diferită în care se află cele două părți justifică eventualitatea unui tratament juridic diferit.

Curtea constată că prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție referitoare la dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, invocate în susținerea excepției, nu sunt incidente în cauză, deoarece dispozițiile legale criticate fac parte din Secțiunea 1 a Capitolului V din Codul muncii, intitulată „*Încetarea de drept a contractului individual de muncă*”, fără să facă referiri la procedura de judecată.

imposibilitate de prezentare, din motive medicale. Totodată, precizează că imputernicirea depusă la dosar cuprinde un alt nume decât cel din certificatul de concediu medical.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază cererea de amânare a judecării cauzei ca fiind neîntemeiată.

Curtea respinge cererea formulată de autorul excepției, considerând că este nejustificată amânarea cauzei în condițiile în care nu s-a făcut dovada celor afirmate în cerere.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, apreciind că susținerile autorului excepției sunt probleme de legiferare, iar nu de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia nr. 119 din 18 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 12.701/54/2006, **Curtea de Apel Craiova — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 6 și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mirfo Industries” — S.A. Târgu Jiu în cauza ce are

ca obiect judecarea cererii de deschidere a procedurii de insolvență.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin modul general în care este redactat art. 3 pct. 6 din Legea nr. 85/2006, în condițiile în care specificul procedurii instituite de Legea nr. 85/2006 a impus adoptarea unor reguli de procedură specială, încalcă dispozițiile art. 45 din Constituție.

Se mai arată că posibilitatea creată de art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 de a se solicita deschiderea procedurii insolvenței fără a distinge între creditorii care au un regim derogatoriu de la dreptul comun în materia executării creanțelor, cum ar fi statul, și ceilalți creditori este o atingere adusă art. 45 din Constituție.

Pentru aceleași motive, cele două texte de lege criticate vin în contradicție și cu dispozițiile art. 135 din Constituție.

Curtea de Apel Craiova — Secția comercială apreciază că excepția este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, decizia de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate de art. 45 din Constituție în condițiile legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând decizia de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 pct. 6 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006. Textele de lege criticate au următoarea redactare:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 6 și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mirfo Industries” — S.A. Târgu Jiu în Dosarul nr. 12.701/54/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

— Art. 3 pct. 6: „6. prin creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței se înțelege creditorul a cărui creanță împotriva patrimoniului debitorului este certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 30 de zile;”;

— Art. 31 alin. (1): „(1) Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă, în care va preciza:

- a) cuantumul și temeiul creanței;
- b) existența unei garanții reale, constituite de către debitor sau instituite potrivit legii;
- c) existența unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;
- d) declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele texte din Constituție: art. 45 referitor la libertatea economică și art. 135 privind economia.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Critica autorului excepției, vizând modul general de redactare a prevederilor art. 3 pct. 6 și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, fără a se distinge între creditorii care au un regim derogatoriu de la dreptul comun în materia executării creanțelor, cum ar fi statul, și ceilalți creditori, nu poate fi reținută, întrucât aceasta este un aspect care privește condițiile deschiderii procedurii insolvenței, iar nu o problemă de constituționalitate. Faptul că în alte legi s-a prevăzut o procedură specială, diferită de cea reglementată de Legea nr. 85/2006, nu poate fi considerat un argument în susținerea excepției de neconstituționalitate, ci, dimpotrivă, apare ca o expresie a dreptului suveran de opțiune a legiuitorului.

În consecință, Curtea reține că invocarea în susținerea excepției a art. 45 și 135 din Constituție nu are nicio legătură cu aceste critici.

Având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”, Curtea constată că excepția este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 662

din 10 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) și art. 21 din Legea nr. 108/1999 privind înființarea și organizarea Inspecției Muncii

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocar — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Ion Tiucă — procuror
 Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) și art. 21 din Legea nr. 108/1999 privind înființarea și organizarea Inspecției Muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Superforța” — S.R.L. în Dosarul nr. 15.922/211/2007 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că prevederile legale criticate nu sunt discriminatorii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 15.922/211/2007, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) și art. 21 din Legea nr. 108/1999**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Superforța” — S.R.L. în cauza ce are ca obiect judecarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține următoarele:

— dispozițiile art. 19 alin. (1) și art. 21 din Legea nr. 108/1999, în baza cărora inspectorii de muncă au dreptul de a controla fără autorizare și de a sancționa persoanele juridice, creează o disproporție între aceste atribuții, în raport cu cele ale altor organe de control care sunt mai restrânse. Se încalcă astfel dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 27 alin. (1)—(3) din Constituție;

— posibilitatea creată de dispozițiile legale criticate de a restrânge drepturile unei persoane fără a fi fundamentată pe un interes legitim reprezintă o atingere adusă art. 53 din Constituție;

— întrucât, prin art. 19 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 sunt reglementate puteri discreționare ale inspectorilor de muncă, în temeiul cărora pot lua măsuri a căror nerespectare este

încadrată în sfera ilicitului contravențional, este încălcat dreptul la apărare al persoanei controlate.

Pentru aceste motive sunt încălcate și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă apreciază că excepția este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că activitățile pe care Inspecția Muncii le controlează nu aparțin sferei private, ci, dimpotrivă, celei publice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 19 alin. (1) și art. 21 din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 10 octombrie 2002. Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 19: „(1) *Inspectorii de muncă au următoarele drepturi:*
 a) să aibă acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă, în sediul persoanei juridice și în orice alt loc de muncă organizat de aceasta;

b) să solicite conducerii persoanei juridice sau persoanei fizice documentele și informațiile necesare pentru realizarea controlului sau pentru efectuarea cercetării accidentelor de muncă;

c) să procure dovezi, să efectueze investigații sau examene, să ceară prezentarea documentației pe care o consideră

necesară, să realizeze măsurători sau să preleveze mostre de substanțe utilizate în procesul de producție;

d) să impună ca abaterile constatate în domeniu să fie remediate pe loc sau într-un timp limitat;

e) să ceară, acolo unde este cazul, modificarea instalațiilor sau a proceselor tehnologice utilizate, dacă acestea nu asigură securitatea lucrătorilor la locul de muncă;

f) să dispună întreruperea sau suspendarea imediată a proceselor de muncă atunci când constată o stare de pericol iminent de accident sau de îmbolnăvire profesională pentru lucrătorii care participă la procesul de producție sau pentru alte persoane;

g) să apeleze la organisme agreate pentru a verifica starea locurilor de muncă sau a materialelor folosite;

h) să dispună măsuri atunci când conducătorul persoanei juridice nu își îndeplinește obligațiile legale;

i) să sesizeze organele de urmărire penală cu privire la cazurile de abateri considerate infracțiuni;

j) să intre în toate locurile în care se efectuează lucrări ce implică riscuri pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor;

k) să ceară informații, fie singuri, fie în prezența martorilor, de la orice persoană și despre orice problemă care constituie obiectul controlului;

l) să propună retragerea autorizației de funcționare din punct de vedere al securității în muncă, dacă constată că, prin modificarea condițiilor care au stat la baza acesteia, nu se respectă prevederile legislației în vigoare.”;

— Art. 21: „Refuzul unui angajator, persoană fizică sau juridică, de a aduce la îndeplinire măsurile obligatorii, dispuse de inspectorul de muncă, la termenele stabilite de acesta, în limitele și cu respectarea prevederilor art. 6 și 19, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 30.000.000 lei la 100.000.000 lei.”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele texte din Constituție: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 27 alin. (1)—(3) referitor la inviolabilitatea domiciliului și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Totodată, sunt invocate și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, texte care se referă la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Autorul excepției susține, în esență, că dreptul inspectorilor de muncă de a controla fără autorizare și de a sancționa persoanele juridice este disproporționat în raport cu cel al altor organe de control care au atribuții mai restrânse, unde este necesară încuviințarea instanței de judecată.

Prin Decizia nr. 296 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 10 august 2005, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 108/1999. În motivarea deciziei s-a reținut că prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție

nu au incidență în cauză, având în vedere că autorul excepției se referă la o inegalitate de tratament raportat la activitățile de control ale organelor care au astfel de atribuții, iar nu la existența vreunei inegalități în drepturi a persoanei în fața legii și a autorităților publice în sensul prevăzut de textul constituțional.

În ceea ce privește invocarea, în susținerea excepției, a prevederilor art. 27 alin. (1)—(3) din Constituție, referitoare la inviolabilitatea domiciliului, Curtea a constatat că, în cazul sediilor industriale sau comerciale care nu sunt în același timp și locuri de domiciliu, personalizarea locului nu este atât de pronunțată, astfel că inviolabilitatea sediului nu este supusă acelorași reguli ca domiciliul propriu-zis, cel în care se desfășoară viața privată a persoanei, astfel că autoritățile pot exercita în alte condiții, mult mai permissive, controlul asupra activităților profesionale care se desfășoară în aceste sedii. În consecință, activitățile pe care Inspekția Muncii le controlează nu țin de sfera privată, ci, dimpotrivă, de cea publică, vizând în mod evident ocrotirea unui interes general.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin decizia menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Analizând criticile autorului excepției referitoare la prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 108/1999 prin invocarea dispozițiilor art. 53 din Constituție, Curtea constată că nu pot fi reținute, întrucât intervenția din partea inspectorilor de muncă în sfera de activitate a persoanelor juridice are un scop legitim și este necesară într-o societate democratică, având în vedere că, în conformitate cu prevederile art. 5 lit. a) din lege, printre obiectivele Inspekției Muncii se numără și controlul aplicării prevederilor legale referitoare la relațiile de muncă, la securitatea și sănătatea în muncă, la protecția salariaților care lucrează în condiții deosebite și a prevederilor legale referitoare la asigurările sociale. Totodată măsurile prevăzute de dispozițiile de lege criticate sunt proporționale cu scopul legitim urmărit, întrucât numai în acest mod este posibilă desfășurarea în condiții optime a operațiunilor de control de către Inspekția Muncii, în îndeplinirea atribuțiilor acesteia, iar drepturile conferite inspectorilor de muncă au în vedere atât specificul activității de control exercitate, cât și importanța socială a acestei activități de ordine publică.

În legătură cu critica privind încălcarea, prin dispozițiile legale criticate, a art. 24 din Constituție, constată, de asemenea, că este neîntemeiată, deoarece textele legale permit folosirea în tot cursul procesului a mijloacelor legale de probă.

Nu poate fi reținută nici invocarea neconformității textelor legale criticate cu normele internaționale privitoare la dreptul la un proces echitabil, deoarece prevederile legale, fără să se refere la procedura de judecată în fața instanței, stabilesc numai drepturile inspectorilor de muncă, precum și refuzul angajatorilor de a aduce la îndeplinire măsurile obligatorii, dispuse de inspectori.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) și art. 21 din Legea nr. 108/1999 privind înființarea și organizarea Inspecției Muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Superforța” — S.R.L. în Dosarul nr. 15.922/211/2007 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 663

din 10 iunie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006
privind procedura insolvenței**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Delcor Impex” — S.R.L. în Dosarul nr. 83/221/2007 al Judecătoriei Deva.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că scutirea de plata taxei de timbru a lichidatorului judiciar este justificată de situațiile procesuale obiectiv diferite în care se găsește acesta.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 83/221/2007, **Judecătoria Deva a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Delcor Impex” — S.R.L. în cauza ce are ca obiect judecarea acțiunii de pretenții formulate împotriva autorului excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 77 din Legea nr. 85/2006, care prevăd scutirea de plata taxei de timbru a administratorilor sau lichidatorilor societăților comerciale aflate în procedura insolvenței, sunt contrare prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție, deoarece instituie un „regim favorizant” pentru un lichidatorul judiciar „care se bucură de retribuții și procente din încasări”.

Judecătoria Deva apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată. Se arată că scutirea de plata taxei de timbru a administratorilor sau lichidatorilor societăților comerciale aflate în procedura insolvenței se justifică prin faptul că aceștia acționează în interesul bunei desfășurări a întregii proceduri.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Este menționată, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, text de lege care are următorul conținut: „*Toate acțiunile introduse de administratorul judiciar sau de lichidator în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, inclusiv pentru recuperarea creanțelor, sunt scutite de taxe de timbru.*”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu art. 56 alin. (2) din Constituție referitor la așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prin Decizia nr. 964 din 30 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 26 noiembrie 2007, precum și prin alte decizii, Curtea a statuat că, în cadrul procedurii falimentului, lichidatorul judiciar are o poziție și o situație deosebită față de toate părțile și față de toți ceilalți participanți la procedură, el nefiind parte în proces, ci participant

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Delcor Impex” — S.R.L. în Dosarul nr. 83/221/2007 al Judecătorei Deva.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 676

din 12 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Ion Tiucă — procuror
Claudia-Margareta Krupenschi — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Societatea Comercială „Orange Romania” — S.A. în Dosarul

la procedură, cu rol și atribuții determinate de lege. Acesta nu acționează în interes personal, ci în interesul bunei desfășurări a întregii proceduri, în interesul debitorului insolubil, pentru reîntregirea patrimoniului acestuia, cât și în interesul creditorilor, pentru ca aceștia să își poată valorifica creanțele în cât mai mare măsură și cât mai operativ. Prin urmare, nu poate fi vorba despre un tratament juridic egal, având în vedere situațiile obiectiv diferite în care se găsesc lichidatorul judiciar, pe de-o parte, și părțile din cadrul procedurii, pe de altă parte.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin decizia menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Curtea reține, totodată, referitor la criticile autorului excepției prin invocarea dispozițiilor art. 56 alin. (2) din Constituție, că acestea nu pot fi reținute, întrucât, potrivit art. 139 alin. (1) din Legea fundamentală, taxele și impozitele se stabilesc numai prin lege, iar art. 77 din Legea nr. 85/2006, prin prevederea scutirii de la taxa de timbru a acțiunilor introduse de administratorul judiciar sau de lichidator, corespund scopului prezentei legi, celerității procedurii, precum și poziției deosebite în care se află administratorul judiciar sau lichidatorul.

nr. 18.075/300/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin **Încheierea din 25 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 18.075/300/2006, Curtea de Apel București —**

Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 32 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții”.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Orange Romania” — S.A. într-un recurs declarat împotriva unei decizii civile având ca obiect „obligația de a face”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 afectează exercitarea liberului acces la justiție prin aceea că limitează cererile ce pot fi introduse de organul care a aplicat sancțiunea și, implicit, apărările pe care persoana sancționată le poate formula. Se arată că, în speța dedusă judecătii, „s-a ajuns la situația ca organul emitent al unui proces-verbal de contravenție să introducă o acțiune în justiție împotriva căreia pârâtul-contravenient nu se poate apăra, opunându-i un act administrativ valabil, prin care să dovedească remedierea faptelor ce constituie contravenție, deoarece este în imposibilitatea de a îl obține”.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă opinează în sensul constituționalității dispozițiilor legale examinate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, prin punctul de vedere transmis Curții, apreciază că prevederile art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 sunt constituționale. Dispozițiile legale privind posibilitatea organului care a aplicat sancțiunea de a sesiza instanțele judecătorești în cazul în care persoanele sancționate contravențional nu s-au conformat, în termen, celor dispuse prin procesul-verbal de constatare a contravenției nu contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3), referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. Mai mult, în cazul sesizării instanțelor judecătorești, contravenientul beneficiază de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, care au următoarea redactare:

— Art. 32 alin. (1): „În cazul în care persoanele sancționate contravențional au oprit executarea lucrărilor, dar nu s-au conformat în termen celor dispuse prin procesul-verbal de constatare a contravenției, potrivit prevederilor art. 28 alin. (1), organul care a aplicat sancțiunea va sesiza instanțele judecătorești pentru a dispune, după caz:

- a) încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației;
- b) desființarea construcțiilor realizate nelegal.”

Dispozițiile art. 28 alin. (1), la care textul mai sus redat face trimitere, prevăd următoarele: „(1) O dată cu aplicarea amenziilor pentru contravențiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) și b) se dispune oprirea executării lucrărilor, precum și, după caz, luarea măsurilor de încadrare a acestora în prevederile autorizației sau de desființare a lucrărilor executate fără autorizație ori cu nerespectarea prevederilor acesteia, într-un termen stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției.”

Autorul excepției apreciază că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

În opinia autorului excepției, dispozițiile art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții îngrădesc exercitarea liberului acces la justiție și contravin caracterului echitabil al unui proces, deoarece pârâtul-contravenient, care, potrivit sancțiunii primite, a oprit executarea lucrărilor, dar nu a reușit, în termenul stabilit în procesul-verbal de constatare a contravenției, încadrarea acestora în prevederile autorizației sau, după caz, desființarea lucrărilor executate fără autorizație ori cu nerespectarea prevederilor acesteia, se află în imposibilitatea de a se apăra, în condițiile în care organul emitent, care are și calitatea de reclamant în proces, sesizează instanța de judecată pentru a dispune „încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației” sau „desființarea construcțiilor realizate nelegal”. Cu alte cuvinte, cum încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației sau desființarea construcțiilor realizate nelegal depinde, în egală măsură, de voința autorității administrației publice competente în materie, procesul declanșat prin sesizarea formulată de aceeași autoritate are un caracter inechitabil față de contravenient.

Curtea observă că procesul-verbal de constatare a contravenției conține, potrivit art. 28 alin. (1) din Legea nr. 50/1991, un termen înăuntrul căruia contravenientul, sancționat deja cu amendă și oprirea executării lucrărilor, are posibilitatea și obligația, după caz, de a intra în legalitate prin luarea unor măsuri specifice de încadrare a lucrărilor în prevederile autorizației sau de desființare a construcțiilor executate fără autorizație ori cu nerespectarea prevederilor acesteia. Faptul că, pentru a intra în legalitate, contravenientul trebuie să solicite autorizația de construire aceluiași organ care a întocmit procesul-verbal de constatare a contravenției și a aplicat și sancțiunea nu este de natură a impieta asupra caracterului echitabil al procesului și nici asupra liberului acces la justiție. Autoritatea emitentă a autorizației de construire, autoritate ce aparține administrației publice locale, are obligația,

conform art. 7 alin. (1) din legea criticată, să emită autorizația solicitată în cel mult 30 de zile de la data înregistrării cererii, în caz contrar aplicându-se reglementările în materia contenciosului administrativ. Pe de altă parte, procesul-verbal de constatare a contravenției ar trebui să cuprindă un termen rezonabil înăuntrul căruia contravenientul să aibă posibilitatea reală să intre în legalitate, ceea ce implică respectarea termenelor stabilite de lege pentru obținerea autorizațiilor necesare în acest sens. Neconcordanța însă dintre aceste termene legale și cel stabilit în procesul-verbal prevăzut de art. 28 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 nu reprezintă un aspect de natură să atragă neconstituționalitatea art. 32 alin. (1) din același act normativ, acestea fiind chestiuni legate de aplicarea legii de către organele competente în materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Societatea Comercială „Orange Romania” — S.A. în Dosarul nr. 18.075/300/2006 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

